

Nějaké košile a pláště

Pozdrav:

Milí přátelé, vítám Vás slovy apoštolskými:

„Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen“

Introit: (Žalm 112, 5-7)

5 Dobře bývá člověku, jenž se smiluje a půjčí a své věci spravuje dle práva:

6 nezhroučí se nikdy, spravedlivý zůstane v paměti věčně.

7 Nemusí se bát zlé zprávy, jeho srdce pevně doufá v Hospodina.

Píseň: EZD 638 - Díky za toto krásné ráno

Modlitba:

Hospodine, Pane náš, ty jsi Pánem všeho stvoření a převyšuješ každou naši představu a pomyšlení. A přece jsi nás měl tak rád, že jsi mezi nás přišel jako obyčejný člověk. Neměl jsi žádné výhody ani výjimky. Narodil ses jako každé jiné dítě. Přišel jsi na svět ve studené stáji a musel ses skrývat před nepřáteli. Nikdo tě nevítal, kromě několika pastýřů. Svým narozením jsi nám, Pane, ukázal, že i docela obyčejný život – život plný starostí, práce a bezvýznamnosti – může být krásný a požehnaný. Děkujeme ti, že ses k nám přiznal a přijal jsi na sebe náš každodenní úděl. Ty víš, jak často si připadáme opuštění a zklamaní. Pochybujeme o sobě, o světě i o tobě. Připadáš nám příliš vzdálený a cizí.

Ale dnes toužíme slyšet, radostnou zvěst evangelia, a tek dej, ať máme nastražené uši a otevřené srdce pro tvé Slovo. Dej, prosíme, ať se na to dovedeme spolehnout, až budeme sami a bude nám smutno. Dej, ať stále myslíme na to, co všechno jsi pro nás obětoval a opustil, a jak blízko jsi každému z nás. Amen

I. Čtení: (Lk 5, 17-26)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma svatého, jak je nacházíme zapsaná v evangeliu podle Lukáše, 17-26 verš. Tam čteme:

17 Jednoho dne učil a kolem seděli farizeové a učitelé Zákona, kteří se sešli ze všech galilejských a judských vesnic i z Jeruzaléma. Moc Páně byla s ním, aby uzdravoval.

18 A hle, muži nesli na nosítkách člověka, který byl ochrnutý, a snažili se ho vnést dovnitř a položit před něj.

19 Když viděli, že ho nepronesou zástupem, vystoupili na střechu, udělali otvor v dlaždicích a spustili ochrnutého i s lůžkem přímo před Ježíše.

20 Když viděl jejich víru, řekl tomu člověku: „Tvé hříchy jsou ti odpuštěny.“

21 Zákoníci a farizeové začali uvažovat: „Kdo je ten člověk, že mluví tak rouhavě? Kdo může odpustit hříchy než sám Bůh?“

22 Ježíš však poznal jejich myšlenky a odpověděl jim: „Jak to, že tak uvažujete?

23 Je snadnější říci ‚Jsou ti odpuštěny tvé hříchy‘, nebo říci ‚Vstaň a chod‘?“

24 Abyste však věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštět hříchy,“ řekl ochrnutému: „Pravím ti, vstaň, vezmi své lůžko a jdi domů.“

25 A ihned před nimi vstal, vzal to, na čem ležel, šel domů a chválil Boha.

26 Všechny zachvátil úžas a chválili Boha. Byli naplněni bázní a říkali: „Co jsme dnes viděli, je nad naše chápání.“

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: EZD 680 - Nás zavolal jsi, Pane

Kázání: (Sk 9, 32-43)

Slova Písma svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná ve Skutcích apoštolských 9, 32-43.

32 Když Petr procházel všechna ta místa, přišel také k bratrům, kteří žili v Lyddě.

33 Tam se setkal s jedním člověkem, jménem Eneáš, který byl už osm let upoután na lůžko, poněvadž byl ochrnutý.

34 Petr mu řekl: „Eneáši, Ježíš Kristus tě uzdravuje! Vstaň a ustel své lůžko!“ A Eneáš hned vstal.

35 Všichni obyvatelé Lyddy a Sárónu, kteří to viděli, obrátili se k Pánu.

36 V Joppe žila učednice jménem Tabita, řecky Dorkas. Konala mnoho dobrých skutků a štědře rozdávala almužny.

37 Ale právě tehdy onemocněla a zemřela. Umyli ji a položili do horního pokoje.

38 Poněvadž Lydda je blízko Joppe, dověděli se učedníci, že je tam Petr, a poslali k němu dva muže s naléhavou prosbou: „Přijď rychle k nám!“

39 Petr se hned s nimi vydal na cestu. Když přišli do Joppe, zavedli jej do horního pokoje, kde ho s pláčem obklopily všechny vdovy a ukazovaly mu košile a pláště, které jim Tabita šila, dokud byla naživu.

40 Petr poslal všechny z místnosti; pak poklekl, pomodlil se, obrátil se k mrtvé a řekl: „Tabito, vstaň!“ Ona otevřela oči, a když spatřila Petra, zvedla se na lůžku.

41 Podal jí ruku a pomohl jí vstát. Pak všechny zavolal, i vdovy, a vrátil jim ji živou.

42 Zpráva o tom se rozšířila po celém Joppe a mnoho lidí uvěřilo v Pána.

43 Petr zůstal ještě delší čas v Joppe v domě Šimona koželuha.

Milí přátelé, sestry a bratři v Kristu.

dnešní příběh nám představuje apoštola Petra jako **putujícího kazatele a služebníka**. Apoštolové většinou nepůsobili na jednom místě, ale navštěvovali postupně různé vesnice a městečka, kde Slovem povzbuzovali malé hloučky křesťanů. Lidé tak žili v neustálém **kvasu a pohybu**.

Filip v Samaří, Petr v Joppe, Jakub v Jeruzalémě, Saul v Damašku a Arábii, jiní na Kypru a ve Fénicii a někteří dokonce až v syrské Antiochii. Tam všude – tedy na mnoha místech současně – působil Duch svatý skrze nám **známé i neznáme služebníky** a evangelium přinášelo své první ovoce.

Na svých cestách se Petr dostal od malého městečka Lyddé, nedaleko od Jeruzaléma. Tam se setkal s člověkem, který se jmenoval Eneáš a který byl již osm let upoután na lůžko a nemohl chodit. Četli jsme, že ho Petr uzdravil. V bibli je popsána řada tzv. zázraků, to znamená neobvyklých činů a znamení, které jsou chápány jako **Boží pomoc a dar**.

Podobné zázraky jsou vždycky činy zvláštní a nesamozřejmé. Nestávaly se každý den. Nikdy také nebili uzdraveni všichni. Každé uzdravení je něčím odlišné od druhých. Proto se ptejme, co nám chce právě tento příběh povědět a v čem nás může povzbudit.

První věc, které si všimneme je, že Petr jde za nemocným sám od sebe. Eneáš ho tedy na rozdíl od jiných k sobě nevolá. Netroufá si ani prosit o uzdravení. Byl ochrnutý už osm let a za tu dobu se člověk se svou nemocí natolik smíří, že si většinou ani nedovede představit, že by to ještě někdy mohlo být jinak. Petr k němu přichází jako ten, kdo se nechce smířit s daným stavem věcí a chce Eneášovi pomoci.

Kupodivu se ho neptá ani na víru. Nezkoumá, zda je nemocný – Boží **pomoci hoden**. I takovým lidem chce Ježíš pomoci. I dnes bychom si přáli, aby tady mohl být někdo, kdo takové tiše trpící lidi pozná a vyhledá. Na světě je mnoho **skrytého trápení a bolesti**.

Nejsou všichni takoví, aby si stoupli na ulici nebo před kostel a začali se dožadovat pomoci. Většina lidí se stydí za to, co je potkalo. Mnozí trpí pocitem viny. S velkou pravděpodobností se dá předpokládat, že za Eneášem tehdy chodili zbožní lidé a s vážnou tváří mu říkali: „*To sis určitě zavínil sám. Když se nad sebou zamyslíš, určitě přijdeš na nějaký hřích, kterým si Pána Boha zarmoutil. On tě potrestal právem. Bůh je vždycky spravedlivý a nic na světě se neděje bez příčiny.*“

V každém z nás – bez rozdílu je ukotven nějaký skrytý hřích. Všichni jsme nějak nemocní a promiňte mi to slovo – jsme postižení!

A byl to Ježíš, kdo začal definitivně lámat tuto staletou a hluboce zakořeněnou tradici, která spojovala každou nemoc s hřichem a Božím trestem. Proto také začal nemocné uzdravovat. Tento nový přístup k nemoci

byl snad ještě důležitější než zázraky samotné. **Neboť to, co léčí a uzdravuje, je především láska, naděje a víra.** A právě tu Ježíš a po něm i apoštolové v nemocných vzbuzovali.

Všichni víme, jak důležitá je v lidském životě psychika. Eneáš Petrovi naslouchal a asi v duchu pomyslel: „*Jaká škoda, že k nám do Lyddy Ježíš nikdy nedošel. Kdyby mě k němu tenkrát alespoň někdo donesl, mohl jsem dnes být zdrav. Ale je to jako vždycky – mám smůlu. Moji kamarádi chodí do práce, smlouvají si schůzky s děvčaty, jiní už dávno učí chodit své děti a jenom já jsem vyřizený a žiji zbytečně.*“

Ale Petr mu říká: „*Počkej. Jaképak zbytečně? Pro Ježíše nikdo není zbytečný. Já ti říkám: Ve jménu toho Ježíše, který vstal z mrtvých – i ty můžeš a budeš chodit. Pak tohle mizerné lůžko už nikdy nebudeš potřebovat.*“ Jsou to odvážná, možná i trochu drsná slova, ale znějí a rezonují i v našich uších.

A ta víra v Krista, nám dokáže dát **sílu a zdravou sebedůvěru**, abychom mohli i my, těch pár let staré problémy a křivdy začít řešit a změnit svou situaci. Neboť jak pravil kdysi jeden žalmista: „*S Bohem svým přeskočím i zed.*“

Velice často si člověk své problémy nese sám v sobě. Stále si jen stěžuje a nařiká. V takových případech se nabízí jediná pomoc. A to, když nám někdo zcela na rovinu ale bez jakéhokoli odsuzování řekne: „*Vstaň, ustel si po sobě a jdi. Uvidíš, že to dokážeš.*“

Ale jsou chvíle, kdy je všechno marné. **Naše odhodlání, víra i naděje nepomohou.** Pro Petra poslali do Lyddy spěšného posla, aby rychle přišel do Joppe, kde náhle zemřela všemi milovaná učednice Páně jménem Tabita. Joppe je starobylý přístav, odkud se dováželo do Jeruzaléma všechno zboží a Lydda byla asi na polovině této jednodenní cesty.

Tabita byla vzácná žena. Místo, aby se starala jen o svou vlastní rodinu, žila především pro druhé. Když Petr přišel do domu smutku, spatřil vdovy, které místo tradičního oplakávání donesly své košile a pláště, kterými je zemřelá Tabita obdarovala a které jim vlastnoručně ušila.

Jméno Tabita znamená srnka. Představuji si ji jako nenápadnou ženu nevelkého vzrůstu, která je neustále v pohybu a pomůže každému, kdo se na ni obrátí. A právě takoví lidé někdy odcházejí náhle a nečekaně. **Za člověk pak, hovoří jeho činy, jeho služba, jeho láska.** Když člověk odejde ze světa, není už důležité, co udělal sám pro sebe, kolik si vydělal, co všechno dokázal, jak byl úspěšný. Neboť všechno, co člověk získal sám pro sebe, umírá spolu s ním. **Trvalou hodnotu má to, co rozdál a udělal pro druhé.**

Petr musel být zaskočen a dojat tím, co viděl a slyšel. Nemohl, ale ani nechtěl těm lidem vzít naději, kterou v nich vzbudilo evangelium. Proto podobně jako Ježíš přikázal, aby všichni odešli z místnosti. Jsou věci, které nesnesou diváky a mohou se odehrát jen mezi **člověkem a Bohem.** Pak za sebou zavřel dveře a zůstal s mrtvou sám. Jiný člověk by měl strach a bál by se **majestátu smrti.** Ale Petr šel proti smrti jako kdysi David proti Goliášovi. Ve jménu Krista., který vstal z mrtvých. Nevěděl, co se stane. Ale věděl, že to nemůže vzdát. A pak řekl, tak jako kdysi Ježíš: „*Tabita kumi. Tabito, srnko, vstaň!*“ Ona otevřela oči a Petr jí pomohl vstát.

Tam, kde jiní už jen plakali a truchlili, Petr odvážně zápasil na modlitbách a nevzdával se. A Bůh mu dal za pravdu. Tabitě bylo přidáno ještě několik let života. Kdo věří Bohu, smí doufat, že se dočká podivuhodných věcí.

Jinými slovy: jde o to, aby tu po nás zbyly **nějaké košile a pláště**, které jsme s láskou ušili a rozdali druhým. Křesťanská víra není žádná teorie ani filosofická úvaha, ale **každodenní způsob a směr života.** Věřit Bohu znamená milovat, odpouštět, sloužit, taková víra přemáhá světa. A proto, dokud máme čas, činně dobře všem, kteří nás potřebují. Amen

Píseň: EZD 662 - Do země se skrývá

Ohlášky:

- Bohoslužby příští neděli od 9:30 – křest Natanaele a vysluhování Večeře Páně
- Sobota 26.června 2021 - Multižánrový festival Doma na zahradě
- Neděli 27.června – slib nového staršovstva
- Cyklo-dovolená Strmilov - 17.-24.července 2021
- Táborový pobyt pro děti od 6-15 let (fara Jáchymov) - 1.-7.srpna 2021 –
- děkujeme všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podílejí na fungování sboru a různých akcích
- Narozneniny slaví – dnes sestra Hana Marková
Blahopřejeme, vyprošujeme moudrost, sílu a odvahu do dalších let. Vše nejlepší k narozeninám hodně štěstí zdraví a Boží požehnání.
- Dnešní sbírka je určena na potřeby našeho sboru
- zveme Vás dnes také na posezení při kávě a čaji venku na zahradě

Neztrácejte odvahu, neboť bude bohatě odměněna. (Židům 10,35)

Přímluvná modlitba:

Hospodine, z tvého slova poznáváme, co je dobré a co zlé, co prospívá a co škodí

- Prosíme, dej, ať tvé slovo zní světem a ať ho lidé slyší
- Prosíme za pokoru – dej, ať si dokážeme přiznat své chyby, vyznat je před tebou i před druhými a omluvit se
- Prosíme za lásku – dej, ať dokážeme milovat lidi okolo sebe i sami sebe navzdory všem chybám
- Prosíme za odpuštění – dej, ať dokážeme odpouštět i odpuštění přijímat
- Prosíme za poctivost – v jednání i v myšlení
- Prosíme za odvahu – abychom jen nekývali, ale dokázali nazývat věci pravými jmény
- Prosíme za sílu – abychom dokázali pokračovat navzdory chybám a nezdarům
- Prosíme za víru – abychom žili svůj život jako ti, kteří slyší tvé slovo
- Prosíme za otevřenost – abychom se neuzavírali sami do sebe, ale nacházeli cestu k druhým
- Prosíme za naději – abychom věděli, kam směřujeme
- Prosíme, buď se všemi, kterým něco z toho chybí. Provázej nás svým slovem, veď nás k pokání a skrze pokání k nové radosti

Prosíme ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi v nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: Svítá 278 – Prosbá

Posláni: (Sk 13, 47)

Vždyť Pán nám přikázal: „Ustanovil jsem tě, abys byl světlem pohanům a nesl spásu až na sám konec země.“

Požehnání: (Numeri 6, 24-26)

26 Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,

27 ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,

28 ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen

Píseň: Svítá 274 - Apoštolská